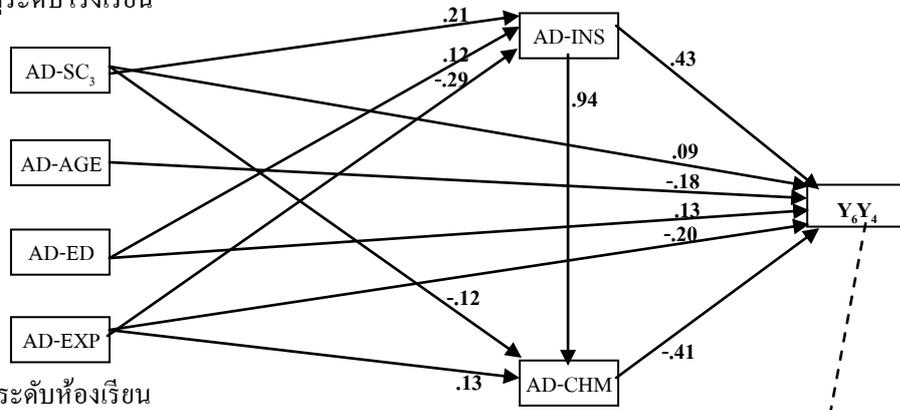
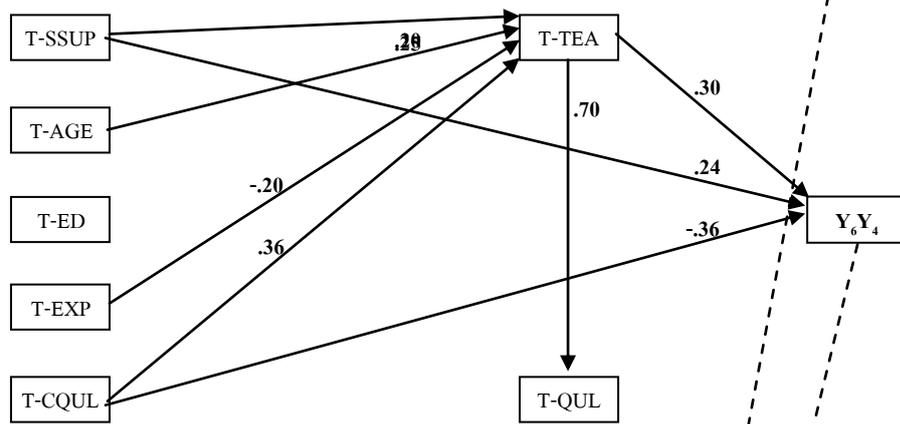

4.3 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_6Y_4 (ค่าอิทธิพลพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน) เป็นตัวแปรตาม

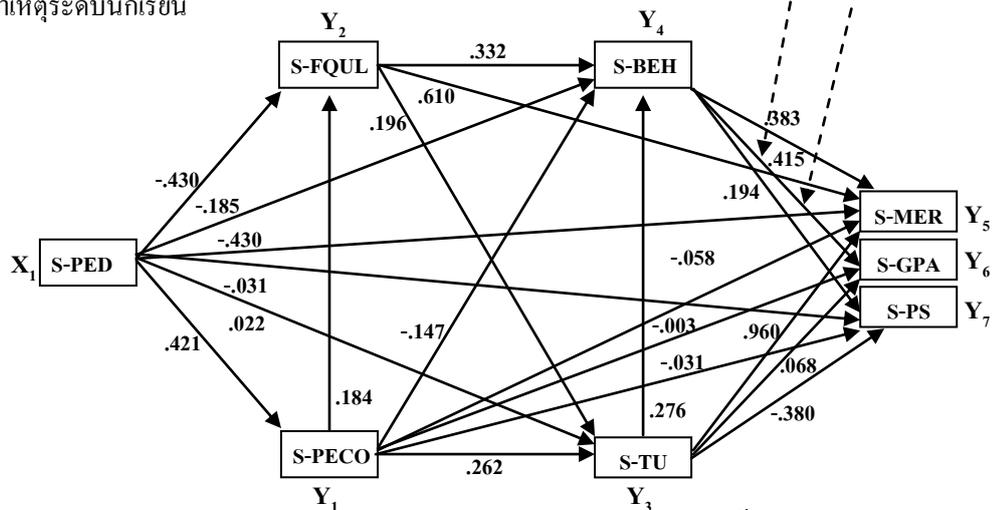
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับโรงเรียน

รูปแบบเชิงสาเหตุระดับห้องเรียน

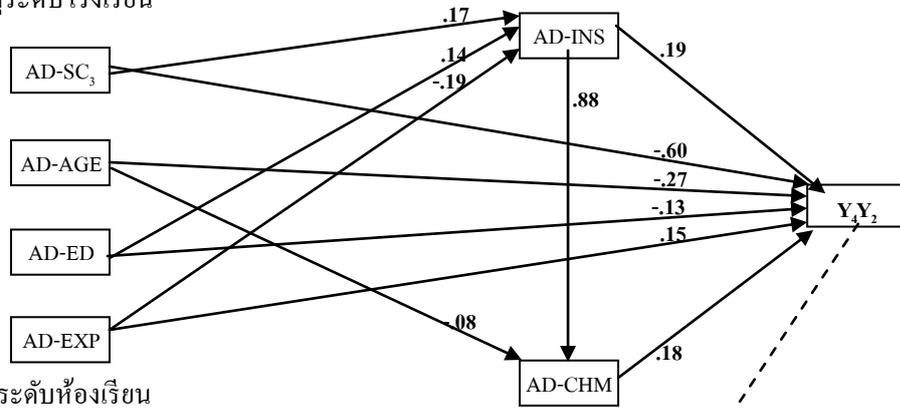
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับนักเรียน

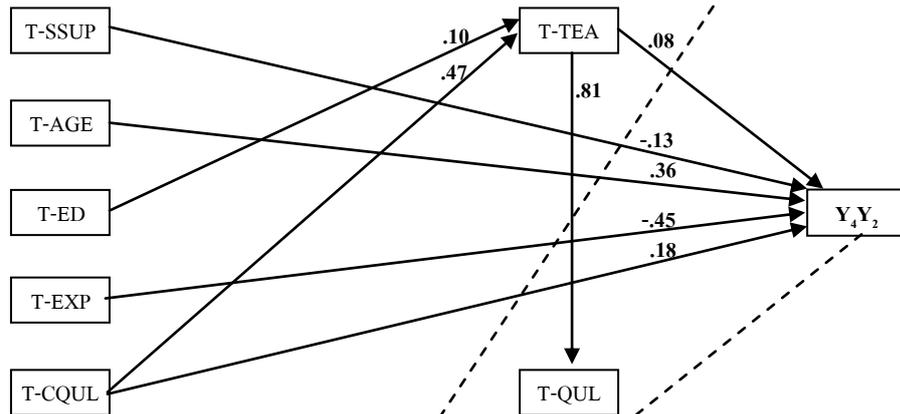
ภาพประกอบ 62 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_6Y_4 (ค่าอิทธิพลพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน) เป็นตัวแปรตาม

4.4 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_4Y_2 (ค่าอิทธิพลของคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวในเมืองของนักเรียนส่งผลต่อพฤติกรรมการศึกษาของนักเรียน) เป็นตัวแปรตาม

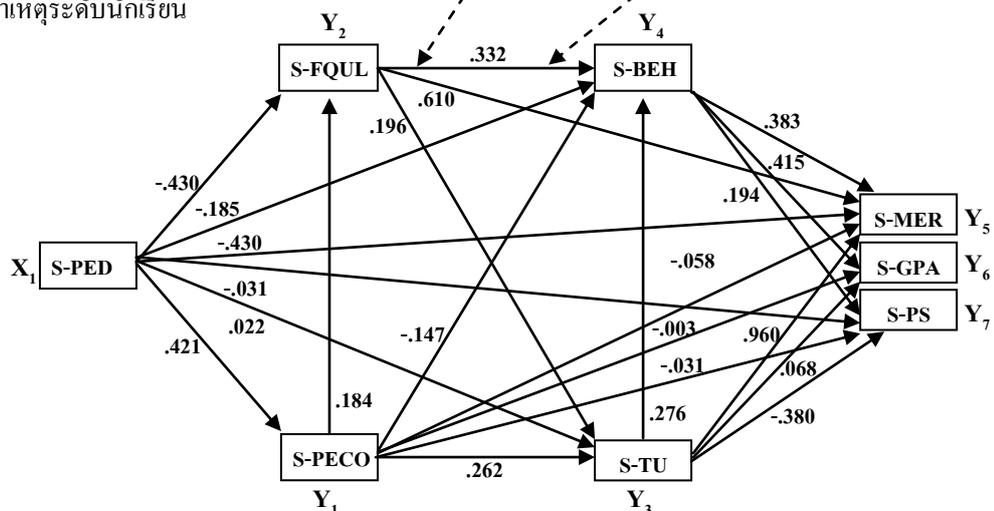
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับโรงเรียน

รูปแบบเชิงสาเหตุระดับห้องเรียน

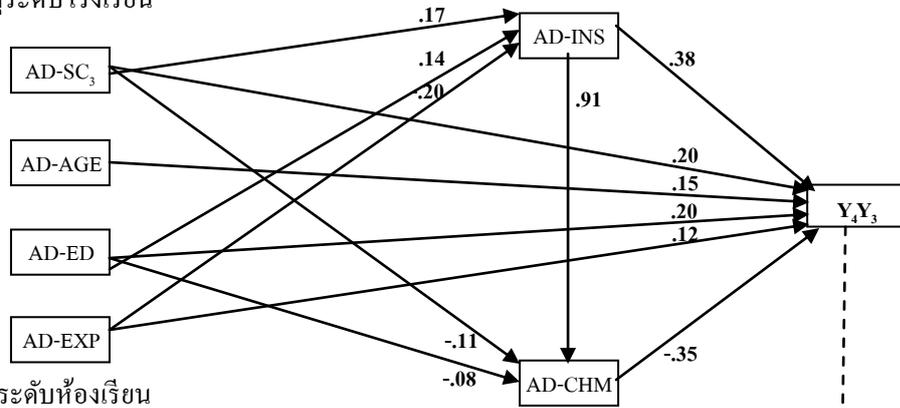
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับนักเรียน

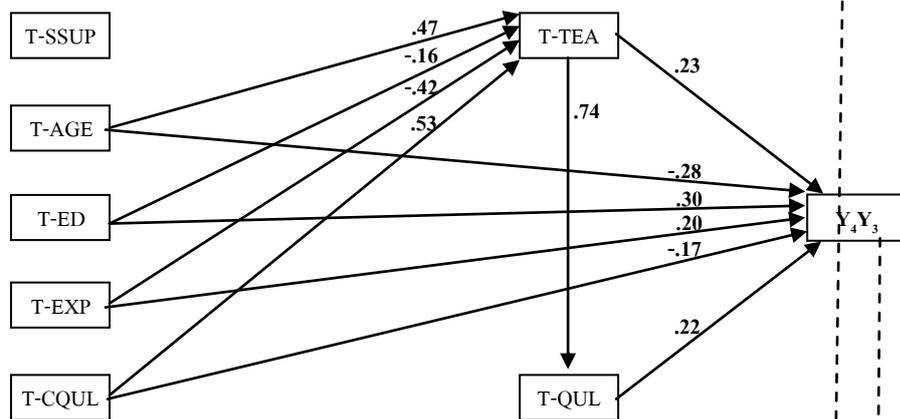
ภาพประกอบ 63 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_4Y_2 (ค่าอิทธิพลของคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวในเมืองของนักเรียนส่งผลต่อพฤติกรรมการศึกษาของนักเรียน) เป็นตัวแปรตาม

4.5 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_4Y_3 (ค่าอิทธิพลของพฤติกรรมการณ์เรียนพิเศษส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์เรียนของนักเรียน) เป็นตัวแปรตาม

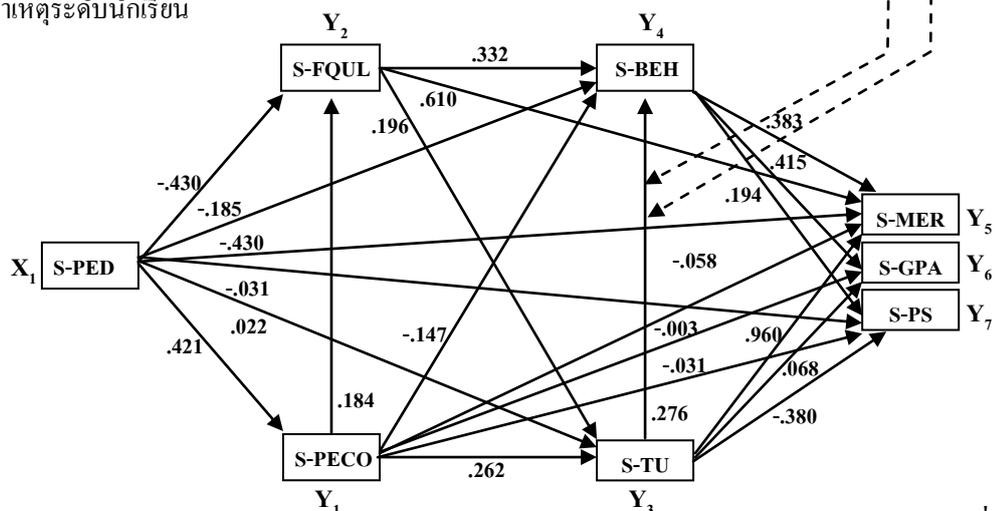
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับโรงเรียน

รูปแบบเชิงสาเหตุระดับห้องเรียน

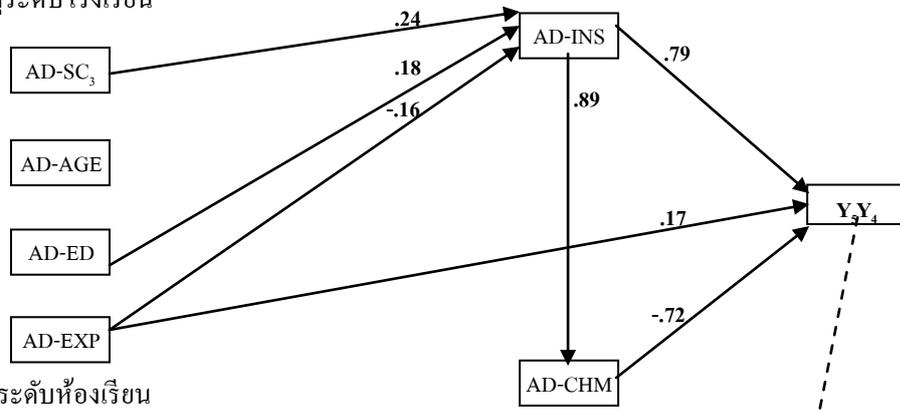
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับนักเรียน

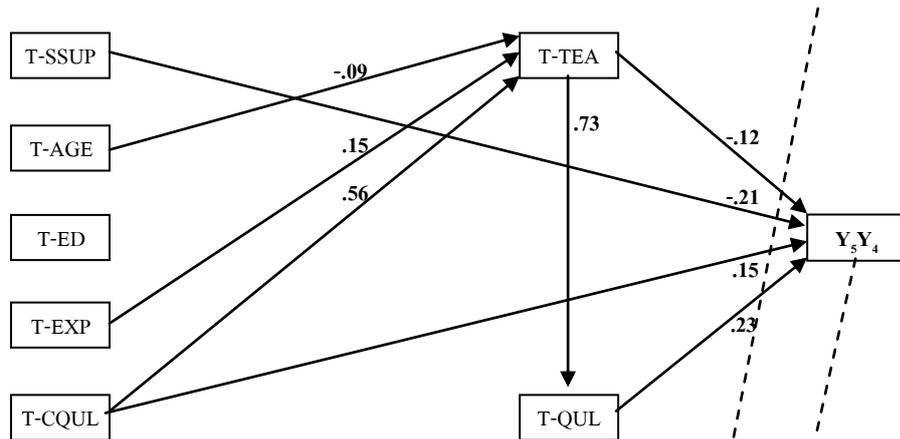
ภาพประกอบ 64 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_4Y_3 (ค่าอิทธิพลของพฤติกรรมการณ์เรียนพิเศษส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์เรียนของนักเรียน) เป็นตัวแปรตาม

4.6 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_5Y_4 (ค่าอิทธิพลของพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักเรียนส่งผลต่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน)เป็นตัวแปรตาม

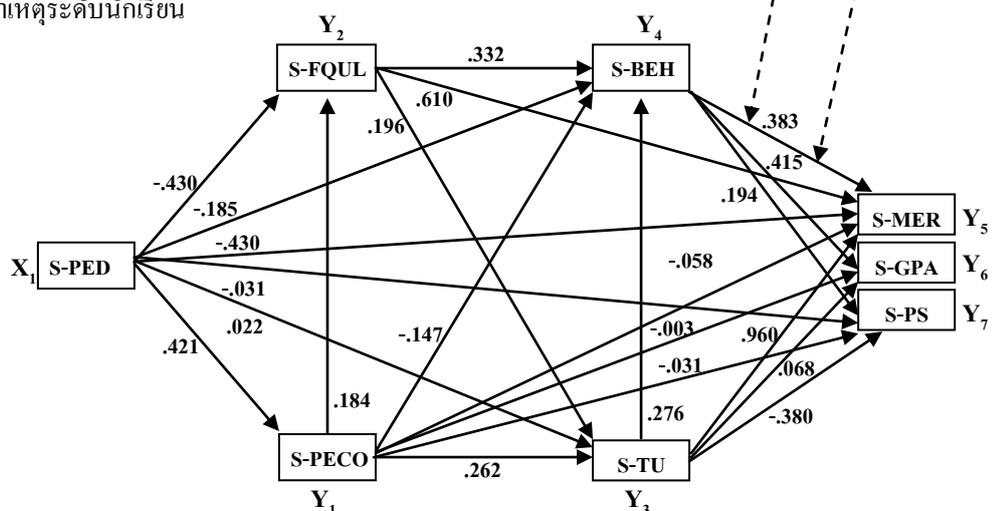
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับโรงเรียน

รูปแบบเชิงสาเหตุระดับห้องเรียน

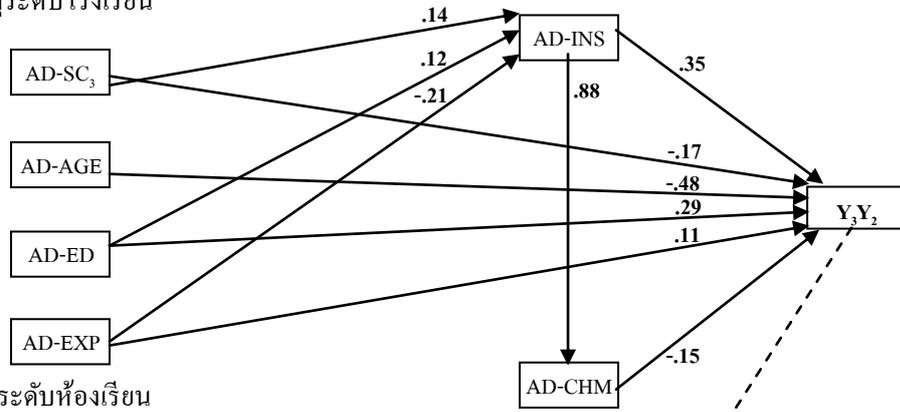
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับนักเรียน

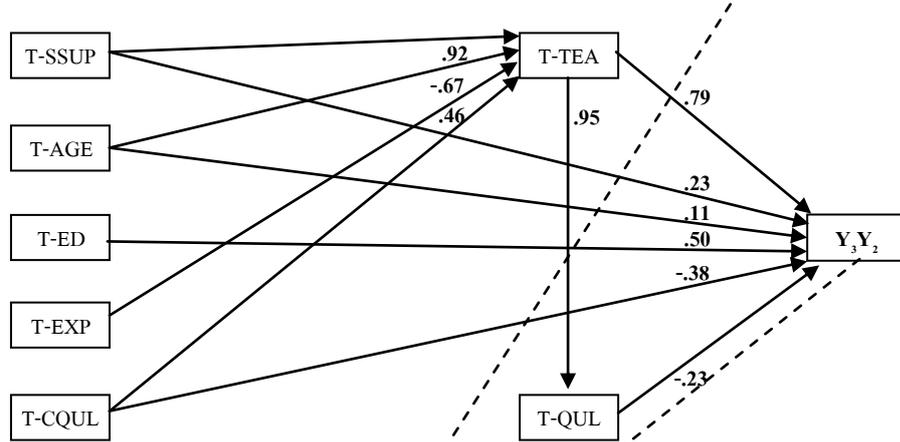
ภาพประกอบ 65 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_5Y_4 (ค่าอิทธิพลของพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักเรียนส่งผลต่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน)เป็นตัวแปรตาม

4.7 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_3Y_2 (ค่าอิทธิพลของคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวในเมืองของนักเรียนส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนพิเศษ) เป็นตัวแปรตาม

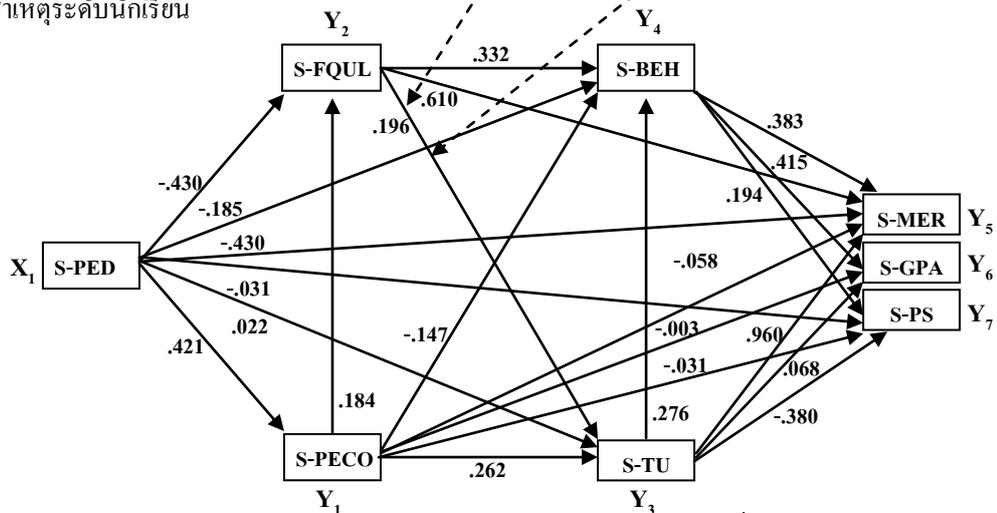
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับโรงเรียน

รูปแบบเชิงสาเหตุระดับห้องเรียน

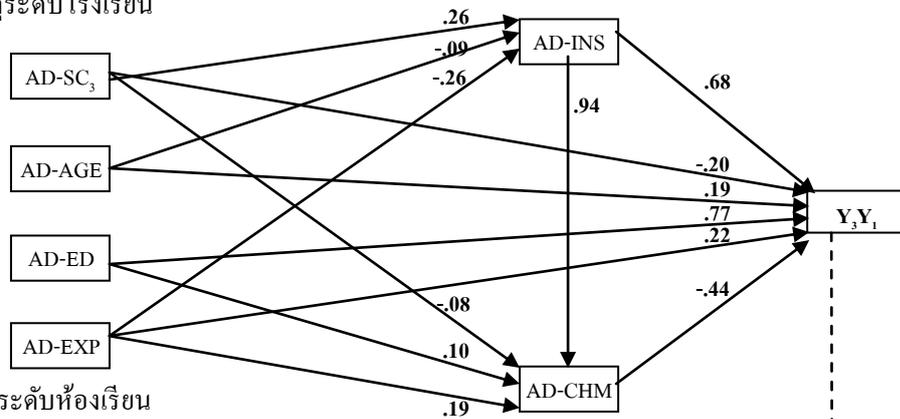
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับนักเรียน

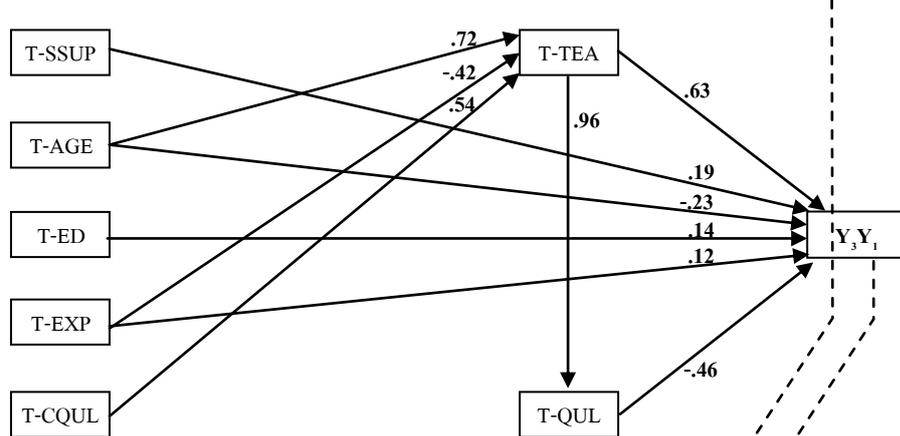
ภาพประกอบ 66 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_3Y_2 (ค่าอิทธิพลของคุณภาพชีวิตด้านครอบครัวในเมืองของนักเรียนส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนพิเศษ) เป็นตัวแปรตาม

4.8 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_3Y_1 (ค่าอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลต่อพฤติกรรมกรเรียนพิเศษ) เป็นตัวแปรตาม

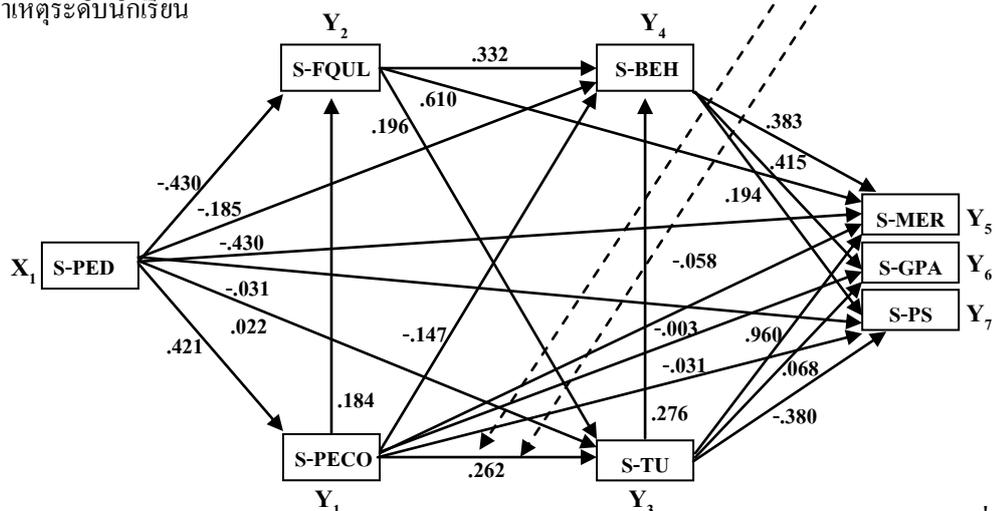
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับโรงเรียน

รูปแบบเชิงสาเหตุระดับห้องเรียน

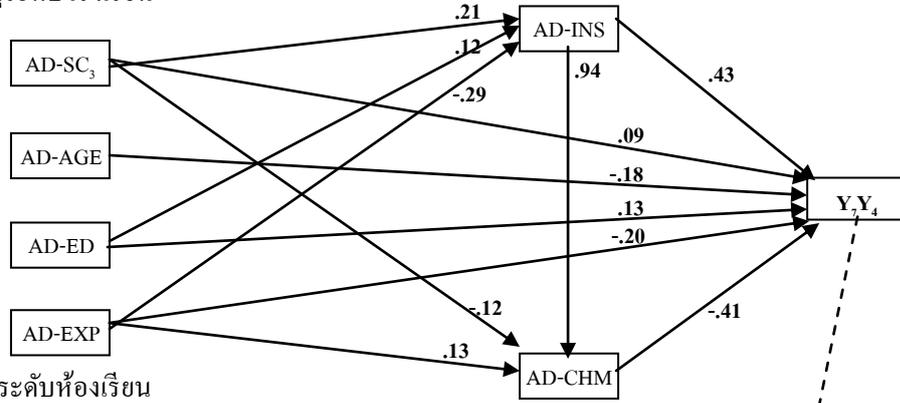
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับนักเรียน

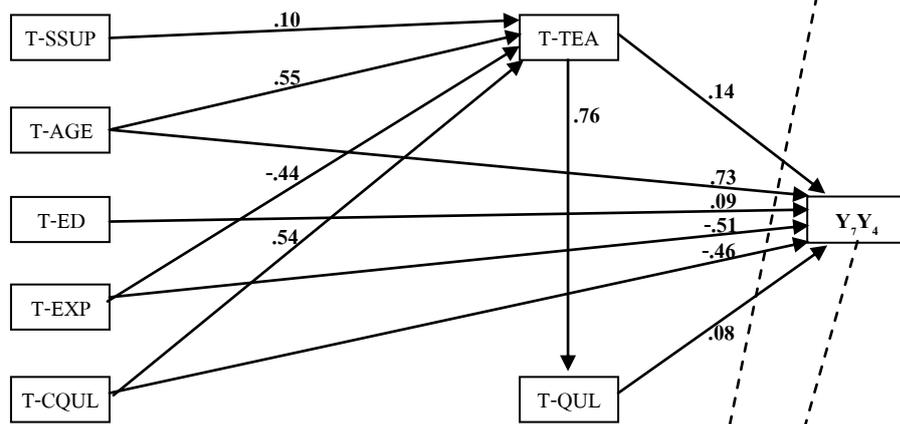
ภาพประกอบ 67 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_3Y_1 (ค่าอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลต่อพฤติกรรมกรเรียนพิเศษ) เป็นตัวแปรตาม

4.9 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_7, Y_4 (ค่าอิทธิพลของพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนส่งผลต่อการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียน) เป็นตัวแปรตาม

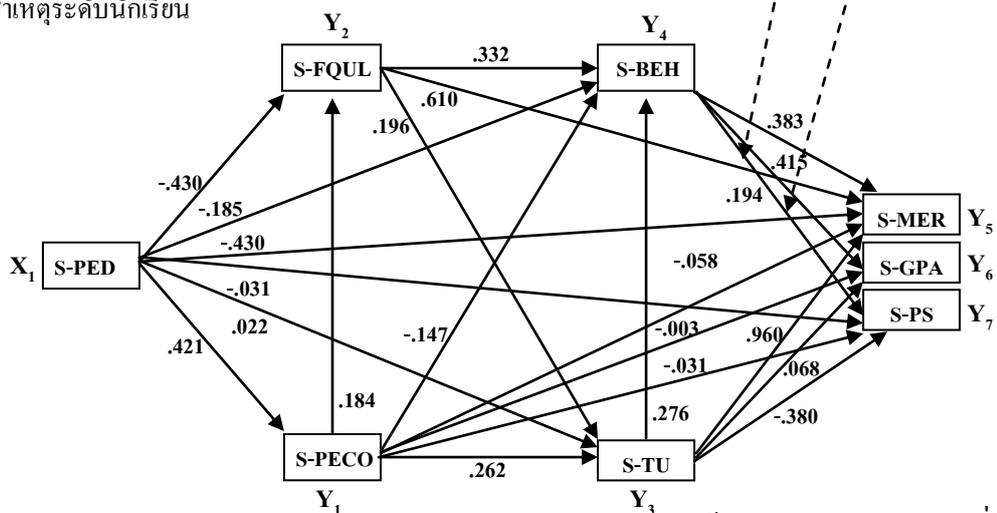
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับโรงเรียน

รูปแบบเชิงสาเหตุระดับห้องเรียน

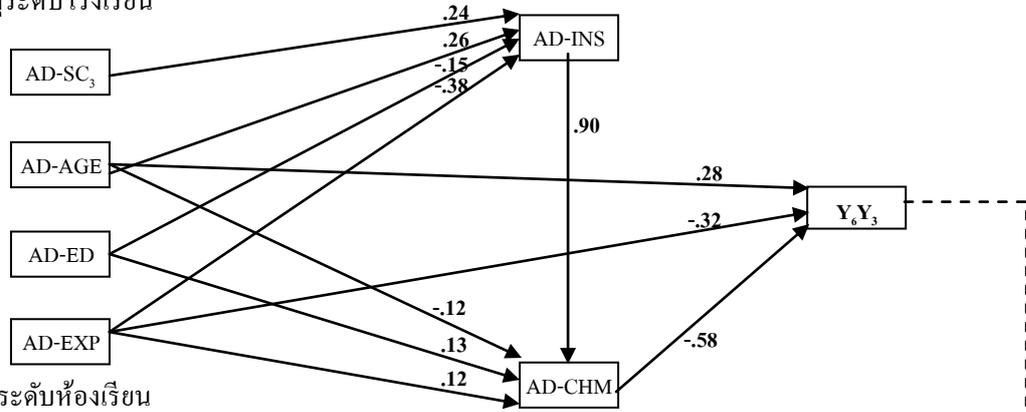
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับนักเรียน

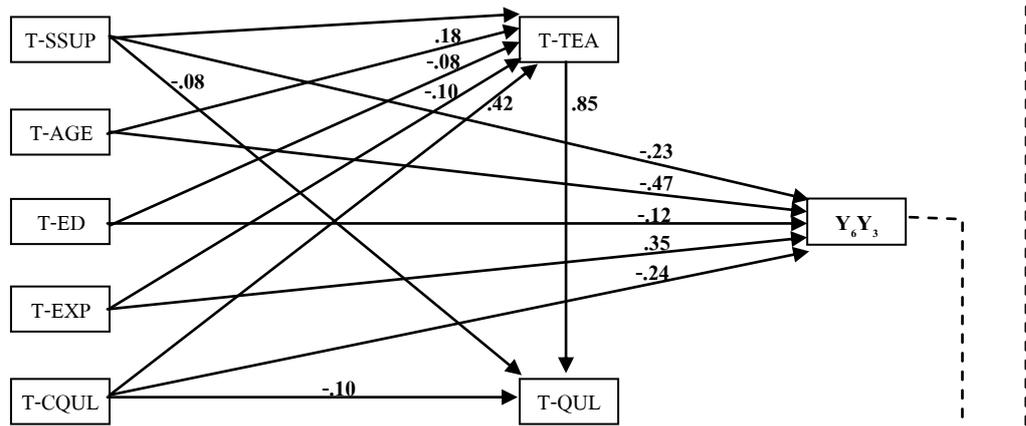
ภาพประกอบ 68 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_7, Y_4 (ค่าอิทธิพลของพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนส่งผลต่อการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียน) เป็นตัวแปรตาม

4.10 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_6Y_3 (ค่าอิทธิพลของพฤติกรรมกรเรียนพิเศษส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน) เป็นตัวแปรตาม

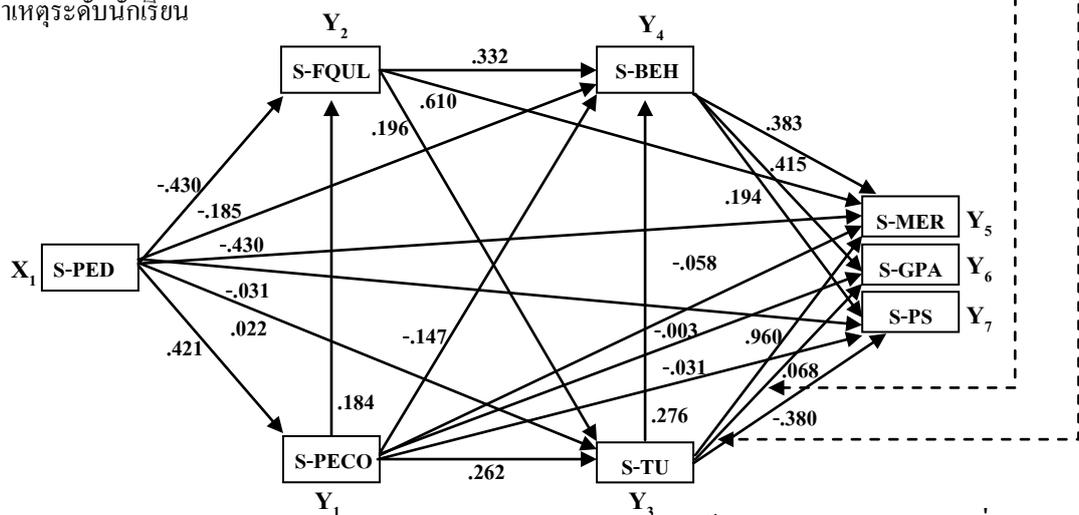
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับโรงเรียน

รูปแบบเชิงสาเหตุระดับห้องเรียน

รูปแบบเชิงสาเหตุระดับนักเรียน

ภาพประกอบ 69 รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร เมื่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบของนักเรียนและค่าอิทธิพลของเส้นทาง Y_6Y_3 (ค่าอิทธิพลของพฤติกรรมกรเรียนพิเศษส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน) เป็นตัวแปรตาม

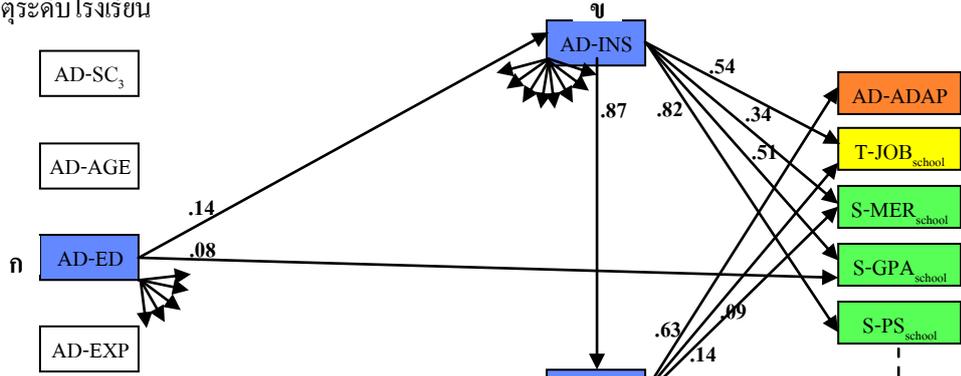
จากผลการวิจัยได้รูปแบบเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียน และระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 รูปแบบ ตามภาพประกอบ 60 – 69 ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยในข้อ 3 นั้น ผู้วิจัยได้นำรูปแบบดังกล่าวมาทำการสังเคราะห์ใหม่โดยใช้หลักเกณฑ์ที่บลูม (Bloom. 1980) สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2539) และเวสต์เบอรี (Westbury. 2003) ที่เสนอไว้ว่างานวิจัยทางการศึกษาคควรศึกษาตัวแปรที่เป็นตัวแปรเชิงกระบวนการที่สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อการนำไปสู่การปฏิบัติได้พร้อมกันนั้นให้พิจารณาคัดเลือกตัวแปรที่มีอิทธิพลเชิงบวกเท่านั้น และคำนึงถึงโรงเรียนเป็นองค์การตามทฤษฎีระบบ (เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. 2543 ; Hoy and Miskel. 2001) ทำให้ได้รูปแบบใหม่ที่เกิดจากการสังเคราะห์แสดงอิทธิพลของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานครในแต่ละระดับและตัวแปรต้นในระดับโรงเรียน ระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อค่าอิทธิพลของเส้นทางที่มีนัยสำคัญจากตัวแปรในระดับนักเรียน สรุปได้เป็นรูปแบบอิทธิพลเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการสังเคราะห์รูปแบบ ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ ดังนี้

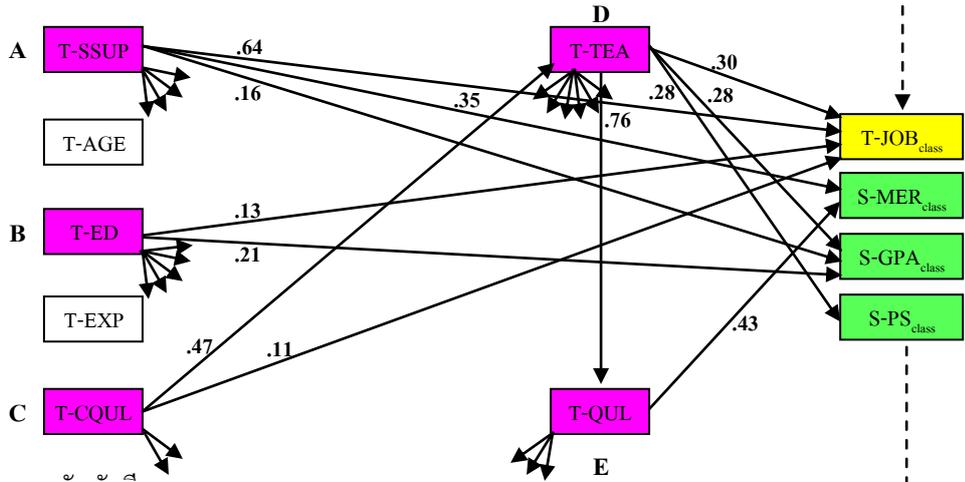
- ก → แทน เส้นทางและค่าอิทธิพลของตัวแปรพฤติกรรมการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนส่งผลต่อ
- ข → แทน เส้นทางและค่าอิทธิพลของตัวแปรความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนส่งผลต่อ
- ค → แทน เส้นทางและค่าอิทธิพลของตัวแปรพฤติกรรมกรรมการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนส่งผลต่อ
- A → แทน เส้นทางและค่าอิทธิพลของตัวแปรการได้รับการสนับสนุนของครู อาจารย์ทางสังคมส่งผลต่อ
- B → แทน เส้นทางและค่าอิทธิพลของตัวแปรพฤติกรรมการศึกษาของครู อาจารย์ส่งผลต่อ
- C → แทน เส้นทางและค่าอิทธิพลของตัวแปรคุณภาพชีวิตด้านชีวิตในเมืองของครู อาจารย์ส่งผลต่อ
- D → แทน เส้นทางและค่าอิทธิพลของตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครู อาจารย์ส่งผลต่อ
- E → แทน เส้นทางและค่าอิทธิพลของตัวแปรคุณภาพการสอนของครู อาจารย์ส่งผลต่อ

ผลการสังเคราะห์มีดังนี้

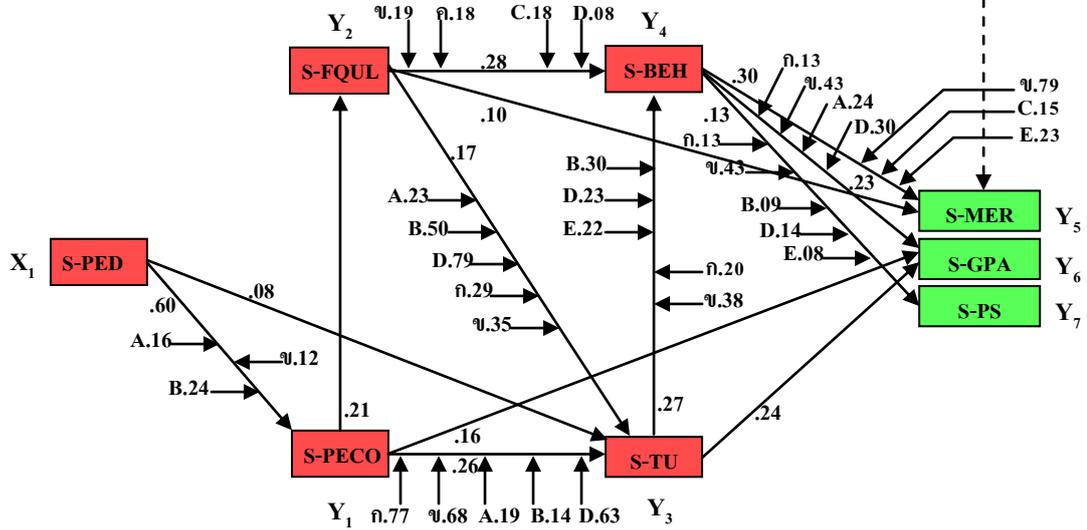
รูปแบบเชิงสาเหตุระดับโรงเรียน

รูปแบบเชิงสาเหตุระดับห้องเรียน

รูปแบบเชิงสาเหตุระดับนักเรียน

ภาพประกอบ 70 รูปแบบอิทธิพลเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของตัวแปรระดับนักเรียน ระดับห้องเรียน และระดับโรงเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน